

ADDITAMENTVM

solent. Tum proxime sequentur earundem rerum nomina, quæ esse Catayica traduntur; prout literis ea Persicis exaravit noster Perse. Deinde comparandæ subjiciuntur ipsæ Sinicæ voces literis Latinis scriptæ; una cum accentibus suis, ante 60 annos ex cogitatis in Sinâ, ut locutionis Sinicæ per quam subtiles differentiæ distingui possent. Atque ita à peritissimis lingua hominibus expressæ exdem voces, simul indicabunt, quomodo & ipsæ Catayicæ quam optime sint ententiandæ: ut quas tam accurate exprimere ubique nequivit minus peritus Perse; felix tamen & laudandus, quod in re diffcili & ambigua quâm proxime attigerit ipsum veri punctum. Quare de tota ista notatione, studiose Lector, paucis ita habe. Primo quidem, nos hic de rebus Sinicis agentes imitari Sinicum scribendi morem; sive pingendi potius, quia non calamis utuntur Sinæ, sed penicillis: ubi si notarum regulæ ordinesve debeant esse plures, à summo paginæ ad imum singuli descendunt, & à dextra ad sinistram prioribus posteriores succedunt. quo etiam modo notas suas sæpius pingunt Sinæ, ubi tantummodo ordo unus est, solitarius & singularis; quanquam & altera quoque ibi ratio obtineat, quam deorsum ducere diximus. Et ad hasce quidem leges laterculis sequentibus inscribentur non Sinicæ tantum notæ, sed etiam subjectæ iis exoticæ voces ipsæ.

Deinde ut uniformis per omnia, in Atlante atque hac Appendicula, peregrinorum nominum lectio servaretur, eadem hic consonantes potestate usurpavi, qua illic adhibuit Author, & prout ab ipso pag. 171 monitum fuit. Atque ita hic ubique H effundendum Lusitanico more, sicuti aliis CH,

& suum & Arabibus & Persis sonat; quam nos extra Sinicas voces fere per C, uti simplex H per notamus. I & Y meras consonantes valent: V quodam modo & Arabe, & W Germanorum consonat, sed non ita crasse ex gutture aut pleno ore. Denique A O diphthongus est, cum Lusitanis ut A U pronuncianda: & ON fere ad sonum AN accedit. Quam autem vim & usum habeant accentus, ipsa quasi indicat forma ac situs. Nam cum signo - vox directe & æquabiliter se protendit; cum ' fortius deorsum defigitur; & contra cum ' liberius effert se & assurgit, qualis fere vox est interrogantis. Præterea nota foni est per palatum superiorius protrahendi & tanquam volvendi, vice versa per inferius contrahendi & abrumpendi. Signum ut literis alibi, ita hic quoque accentibus aliis adspirationem addit. Denique si. (sc. punctum) vocali adscriptum occurrat præter morem, voci sibilum immiscet & quasi crispantem reddit: atque tunc ipsa simul vocalis non nihil immutatur: u quidem fere in i liquefit; haec contra in sonum u utcunque densari videtur; e & o quasi in n & w sonum paululum producunt. Atque haec quidem prout brevi ipse tempore assequi potuerim, dicta sunt.

Hisce præmissis; nunc initium fiat à nycthemeri sive diei civilis duodecim Horis, de quibus primam à me questionem propositam fuisse dixi. Earundem characteres Siniçi sunt ipsa signa illa, quæ apud Sinas interdiu, suo quæque tempore, tabulæ inscripta in turribus publico conspectui exponuntur sesquipedali forma & auro splendida; ita uti in Atlante pag. 12 & 110 rem pluribus descriptam videre licet. Ad hunc vero modum se habent

DODECIM HORÆ

Catayorum sive Sinarum.

XII	XI	X	IX	VIII	VII	VI	V	IV	III	II	I	
亥	戌	酉	申	未	午	巳	辰	卯	寅	丑	子	Characteres Sinici.
حَلَي	سِيُو	يُو	شَنْ	يَيِّ	وَوْ	صَرْ	چَنْ	مَادْ	يَنْ	جَهُوْ	جَهُوْ	Nomina Catayica.
Hai	Sio	Yeu	Xin	Vi	V	Su	Xin	Mad	Yin	Ch'eu	Cu	Nomina Sinica.
10	8	6	4	2	12 Meridies	10	8	6	4	2	12 Media noctis	Hora nostra.

Nomen III Catayicum in fine ha- guit adscriptum punctum. VII vox 29 ea- bet, quia & ad eum sonum vergit litera n in ipsa voce Sinica yin. Ita nomen Catayi- dem est cum V, quia haec sonum inter Ou & Voù habet. Vocum autem IX & V, Xin & Xin, elationes diversas literarum 𠂇 & 𠂇 diversitate, idem Persa discrevit.

Estque